

Csak új beköltözőknél

Változnak a gondozási díjak

Öt évvel ezelőtt állapították meg a Tolbuhin sugárúti idősek otthona 55 lakrészeiben élők gondozási díjait. (A személyenkénti 3 ezer 500 forint azóta is csak akkor emelkedik ezerrel, ha a kétszemélyes lakrész egyik lakója egyedül marad, s külön szobájához azután is ragaszkodik). Ez a díj az egy férőhelyre jutó költségnek már 1983-ban is a 70 százalékat fedezte. Ez az arány mint alapvető ma is irányadó a gondozási díjak megállapításánál — csak hogy a szolgáltatásoknak ma már jóval magasabb az önköltségük, mint fél évtizede: 7 ezer 140 forint személyenként és havonta.

A reális arányok megteremtésére a gondozási díjak

módosítása látszik egyedüli megoldásnak. Ezért április 15-től — figyelembe véve az időközbeni nyugdíjemeléseket is — havi ezer forinttal emelik a térítési díjat a másodmagukkal beköltözők esetében, egyedüli lakáshasználatnál pedig 5 ezer 500 forint lesz a fizetendő összeg. A változás csak az ezután beköltözőkre vonatkozik, tekintettel arra, hogy a bentlakók közül sokan lehetetlen helyzetbe, kiköltözésre kényszerülnek a magasabb díj fizetésekor.

Ugyanakkor szükségessé válik a díjtételek gyakoribb felülvizsgálata, legalább 2 évenként, a gyorsan változó gazdasági viszonyokra tekintettel.

Társadalmi ellenőrök a közterületen

Még a múlt év októberében határozta el a városi tanács végrehajtó bizottsága, hogy a lakóterületi bizottságok közreműködésével társadalmi ellenőri hálózatot alakítanak ki a közterületek fokozott védelmére. Időközben a városigazgatóság elkészítette a működési szabályzatot. Nyolc lakóterületi bizottságtól kaptak aztán javaslatot 40 felügyelő személyre, közülük 26-an már meg is kezdték ellenőrzéseiket, karszalaguk, jelvényük, igazolványuk birtokában. Mindaddig nem érkezett azonban javaslat a felsővárosi, petőfitelepi, algyői, dorozsmai, újszegedi és szőregi lakóterületi bizottságtól.

Pártértekezlet előtt

Deszki vélemények

Közel kétszáz párttag, öt alapszervezet, 25 tagú pártbizottság, 9 tagú végrehajtó bizottság. Röviden így foglalható össze a deszki pártélet formái kerete. De jól tudjuk, napjainkban sokkal inkább az a lényeg, mennyire lehet mindezt tartalommal megtölteni. A pártélet hétköznapijaira lefordítva, fogalmazhatunk így is: milyen aktív a tagság, mennyire veszi ki részét a gazdasági és politikai munkából, milyen célokat, terveket fogalmaz meg annak érdekében, hogy a kibontakozási program kézzelfogható valósággá váljon. Az erők, gondolatok felmérésére jó lehetőséget biztosítottak azok a viták, amelyek során az MSZMP országos értekezletének állásfoglalás-tervezetét tárgyalták meg az alapszervezetek. Az itt elhangzottak összegzésére kértük fel Simicz Józsefet, a közszociális pártbizottság titkárát.

— Igyekeztünk a lehető legjobban felhasználni a rendelkezésünkre álló időt. Általános tapasztalatunk, hogy a községi, a Taurus és a Maros Tsz pártalapszervezetének tagjai épp olyan részletes, minden területre kiterjedő összegezést készítettek, mint a tudókörházban és az általános művelődési központban dolgozók. A párttagok aktivitását jelzi, hogy a mintegy 40 felszólaló mellett négyen — mivel nem tudtak részt venni a vitán — írásban adták be véleményüket.

— Az előbb így fogalmazott: minden területre kiterjedt a figyelem. Vegyük talán sorra, milyen megjegyzéseket fűztek az egyes fejezetekhez.

— A dokumentum bevezető részét ugyan kritikusnak tartják párttagjaink, de hiányolják, hogy nem tárja fel mélyebben azokat az okokat, amelyek következményeként a mai nehéz gazdasági, társadalmi helyzet kialakult. Többen felvetették a személyi felelősség kérdését, s utaltak arra, hogy az 1984-ben hozott központi bizottsági határozat alapján kellene megvizsgálni, ki és mennyiben tehet arról, hogy az itt megfogalmazott konkrét gazdasági tennivalók jó része nem vált gyakorlattá. Az elmondottak mellett fölmerült a reform kiszélesítésének szükségessége. Különösen intézményrendszerünk átalakítását tartotta sok párttagunk fontosnak.

Az állásfoglalás-tervezet pártéletünk kérdéseivel foglalkozó részéről elmondták a viták során, azzal mindeki egyetért, hogy a párt elvi, politikai irányítását erősítse. De ehhez kapcsolódva elhangzott az is: a demokratikus centralizmus elvének fenntartása mellett fordítson az MSZMP több gondot a demokratikus vonások erősítésére. Élesen vetődött fel a területi elv hiánya pártmunkánkban. Kifogásolták többen a Buda-

pest-centrikusságot, azt, hogy a Központi Bizottság tagjainak 80 százaléka a fővárosból kerül ki, ugyanakkor például Csongrád megyének nincs képviselője a fontos fórumon. Többen kifogásolták a tájékoztatás hiányosságait, így például azt, hogy míg erősödik az illegális csatornákon érkező információ, addig több nagy horderejű kérdésben elmarad vagy késve érkezik az alapszervezethez a pontos tájékoztatás.

Valamennyi alapszervezetünk vitájában szóltak káderpolitikai kérdésekről is. Elmondták: helyes az az elv, amely két ciklusra korlátozza egyes funkciók betöltésének lehetőségét, de ehhez kapcsolódóan részletebben ki kellene dolgozni a megfelelő kádermozgás elvét. A szövetségi politikával foglalkozó részzel kapcsolatban hiányolta tagjaink, hogy a dokumentum egyáltalán nem foglalkozik a munkásszabályozással, hangulatával, és hiányolták azt is, hogy nincs konkrét állásfoglalás az ellenzék tevékenységével kapcsolatban. Az alapszervezetekben dolgozók szeretnék tudni, hogy a politikai vezetés hogyan ítéli meg tevékenységüket, és milyen eszközökkel lép fel ellenük.

Többen hozzászóltak az intézményrendszer korszerűsítésének kérdéséhez is. Így például a Hazafias Népfronttal kapcsolatban megjegyezték, hogy az állásfoglalás-tervezet régi elvárásokat fogalmaz meg, s ez bizony ma már kevés, ha valóban komolyan vesszük a megújulás szándékát. Az ifjúsági szövetségről szóló részzel kapcsolatban többen kifejtették, sajnálatos, hogy a mozgalmi jelleg erősítésének követelménye nincs kimelve a tervezetben, s úgy tűnik, túlságosan nagy elvárások fogalmazódnak meg a KISZ-szel kapcsolatban. A szövetség mai helyzetében illúzióknak tű-

nik az, hogy az egész magyar ifjúság minden gondját-baját főlállalja a KISZ. E résszel kapcsolatban végül egy gondolat ideológiai munkánkról — a viták során hiányolták párttagjaink, hogy kevés épült be a dokumentumtervezetbe azokból a felvetésekből, amelyek az ideológiai tézisek vitái során merültek fel.

— Talán nem elhamarkodott az a vélemény, miszerint mai helyzetünkben párttagságunkat leginkább a gazdasági kérdések, életszínterünk alakulásával összefüggő problémák érdeklik...

— Valóban sokan foglalkoztak az állásfoglalás-tervezet gazdasági kérdéseket felvető fejezetével. S bizony elég élesen bírálták is ezt. Úgy vélték, régi célok és vágyak fogalmazódtak itt meg, nem elég átgondolt, s volt, aki azt fejtette ki, hogy a már eddig hozott jó határozatok végrehajtásával elkerülhetjük volna számos gondunkat. Megfogalmazódott az a kérdés is, hogy az utóbbi évtizedben elért eredményeink vajon mennyire a jó munkairányítás és -szervezés következménye, s mennyit köszönhetünk inkább sok milliárd dolláros hitelek főlvetelésének.

Párttagjaink gondosan kitértek az úgynevezett részletkérdésekre is. Így például a lakáskérdés megoldásának fontosságára, a munkanélküliség problémájára. Az értelmiség helyzetéről szólván pedig elmondták, e réteg anyagi és erkölcsi megbecsültsége már a negyvenes évek vége óta nem megfelelő, s ha ezen nem változtatunk, súlyos következményekkel kell számolnunk. Igaz, a pedagógusok helyzetére éppúgy, mint orvosainkra vagy a műszaki értelmiségre.

— Deszk nemzetiségi község, s gondolom, ez meghatározta a dokumentum harmadik részéhez kapcsolódó véleményeket is.

— Így igaz. Párttagjaink egyértelműen jónak tartják az MSZMP nemzetiségi politikáját, ugyanakkor arra kéri a pártot, hogy hangsúlyosabban foglalkozzon a határainkon túl élő magyarok helyzetével, erejéhez mérten tegyen meg mindent azért, hogy a marxista-leninista elvek érvényesüljenek a nemzetiségi politikában. A KGST munkájával kapcsolatban pedig olyan elvárások fogalmazódtak meg, miszerint törekedjünk konkrétabb kapcsolatok kialakítására, javítsuk a tagországok együttműködését.

— Egy ilyen széles körű vitát milyen összegezéssel zárhatunk?

— Talán így foglalható leginkább össze: a deszki párttagság most várakozó állásponton van. Várják a tennivalók részletes meghatározását, a mai kornak megfelelő szocializmusképidolgozását. De elmondták azt is, hajlandók felsorakozni olyan program mellé, amely előreviszi az ország ügyét. Olyan határozott, következetes vezetés mellé, amely gondoskodik a célok pontos megvalósításáról. S hogy ezek nem nagy szavak, mi sem bizonyítja jobban, mint a deszki utcák képe. Az elmúlt három év alatt, miközben országosan inkább csak gondjainkról beszélünk, úgy érzem, dicséretesen fejlődött községünk. Utak, járdák, köztérképek épültek a szervezett összefogás eredményeként. Nálunk mindenki vállalja ma is a közhatalú társadalmi munkát, mert pontosan érzékelheti eredményeit. S úgy érzem, ez egy közösség jó hangulatának alapvető feltétele.

Cz. J.

Bátyi Zoltán

Olajtűzek, gázlángok közt

— Volt már életveszélyben?

— Időnként igen...

— Hányszor?

— Nem számolom... Az idén leszek harminc éve tűzoltó... Ennyi idő alatt velem is megtörtént egy s más — mondja Vecsernyés Imre tűzoltó őrnagy, akit a megyei tűzoltó-parancsnokság párt- és szakmai vezetése nemrégiben a Tűzbiztonsági Erem arany fokozatával tüntetett ki.

— Ezt a kitüntetést nem osztogatják úton-útfélen. Egészen pontosan miért kapta?

— A hivatalos megfogalmazás „az eltelt időszak kiemelkedő munkájáért” — fordulatot alkalmazza.

— Mi volt életében az első fontos tűzoltóesemény?

— A hatvanas évek számomra nagyon emlékeztetéseket; abban az időben bontakozott ki a szénhidrogén-program, az algyői olajmező föltárása. Már az évtized vége felé jártunk, '68-ban, amikor kigyulladt az egyik olajkút, az algyői mező kellős közepén. Ott már mint fiatal tiszt vehettem részt a kárföl-számolásban. Több mint 150 ember munkáját ellenőriztem; számomra ez volt a tűzkeresztség. Ekkor ismerkedtem meg az olajtűzek elfojtási technikájával.

— Mivel oltják el az olajtűzeket?

— Gázturbinás tűzoltókészülékkel.

— Az mi?

— Tulajdonképpen sugárhajtású repülőgépmotor. Ha beindítják, egyszerűen „elfújja” a tüzet. Egy ilyen készülék egy idő után nekünk is rendelkezésünkre állt; belekezdhetünk tehát egy kísérlet-, illetve gyakorlatsorozatba. Létrehoztak nekünk egy gyakorlóútat, amely összeköttetésben áll az Algyői-1-es gázkúttal. Így aztán megfelelő terepünk alakult ki a trenírozásra. Ez egyébként nemzetközi érdeklődéshez vezetett; a KGST-n belül pedig létrejött az egyezmény, mely szerint a gázkutatók részére alkalmas, ha csak lehet, a magyar tűzoltóság e speciális brigádja nyújt segítséget. Voltunk is ilyen akción Bulgáriában, Lengyelországban és Csehszlovákiában is.

— Ezután jött Zsana.

— Zsana különleges esetnek tekinthető; mindenkit meglepett a gázkút teljesítménye. A tizenhárom napos küzdelem során az irányító, a tavaly elhunyt Forgách Géza tűzoltó ezredes volt; magam a gázturbinák (ekkor már kettő volt) működésére ügyeltem.

— Majd következett Füzesgyarmat, Fábiansztyén...

— Fábiansztyén nem „tüzes dolog” volt; a gőz miatt viszont semmit sem lehetett látni, ami nagyon meglepett az ő védekezésénél.

— Amely végül is sikerrel járt... Az előbb említette a gyakorlatozást, trenírozást, aminek bizonyára nagy szerepe volt ebben.

— A Szeged-Algyői Tűzoltó-parancsnokság — melynek megalakulásakor én lehettem a parancsnok — területén két irányba specializálódtunk: az olaj- és gázkutatók, illetve a technológiai tűzek oltására. A technológiai tűz a földgáztisztítás, -finomítás különböző fázisai során bekövetkező gyulladás eredménye. Általában igen veszélyes... „Ami ég, az nem robban” — szokták mondani tűzoltókörök-

ben, de ez a technológiai tűzekre nem vonatkozik. Rendkívül fontos tehát, hogy a kellő gyorsaságú oltást minél inkább begyakoroljuk.

— Mennyire segítik elő ezt a különböző tűzoltóesemények?

— Nagyon hatékony módon! A társadalmi összefogással létrejött algyői pályán sokszor végzünk speciális gyakorlatokat. A megyei tűzoltóparancsnok, Kovács Zoltán tűzoltó alezredes megbízása alapján én foglalkozom válogatott csapatunkkal. A Tisza Kupát — például — tavalyelőtt megnyertük, igaz, tavaly a harmadik helyre szorultunk vissza. Kismotorfeskendő-szerelésben viszont Európa-csúcsot értünk el. Az ilyen mérvű begyakorlottságnak — melynek nagy sportértéke is van — a konkrét tüzesetknél óriási hasznát vesszük.

— Konkrét tüzesetek... Úgy tudom, ön nemcsak ezeknek a szakembere, de a megelőzésnek is.

— A megelőzés egyáltalán nem látványos munka, ugyanakkor nagyon sok szorgalmat, kitartást, szívósságot követel. És persze szervezést is.

— Hány tűzük volt az idén eddig az algyői mezőn?

— Egyetlenegy sem.

— És tavaly?

— Csak egy. A többi sikertelenül megelőztünk.

Farkas Csaba

Vörös vándorzászló a szervezetieknek

A szegedi szervezetek közül tizenhét hagyományos, harminckilenc kisservekezi formában működik. Az előző évekhez képest a termelési érték közel 10 százalékkal emelkedett, s így elérte a 4 milliárd forintot. A szervezetek ipari értékesítése is bővült, melyben jelentős szerep volt a piacutatásnak, a piaci igényekhez igazodó termékfejlesztésnek. Az elmúlt év folyamán számtalan hatékony-ságnövelő intézkedést valósítottak meg. A szervezeti mozgalomban dolgozók jelentős része 26 éven aluli. Így természetes, hogy az ő munkájuk is hozzájárult az említett szép eredményekhez. Az elért sikerekben jelentős része van a szervezeti mozgalomban dolgozó KISZ-alapszervezeteknek is. A szervezetekben csökken a fiatalok munkahely-változtatása, s ez bizonyára annak is köszönhető, hogy a gazdasági vezetők, lehetőségeikhez mérten, mindent

megtesznek a jól dolgozók megtartása érdekében.

A gazdasági munkát segítő szocialista brigádok, köztük az ifjúságiak, élen járnak a szociális és oktatási intézmények segítésében is. A Fémtext Szövetkezet ifjúsági brigádja közel félmillió forint értékű munkát végzett, az Ékszerész és Könnyűfém Szövetkezet több iskolát és óvodát patronál. Az Alkotó Ifjúság pályázaton a Medikémia Vegyipari Szövetkezet, az Ékszerészek, a Műszaki Kérmia Kisservekezet és a Fémtext fiataljai vettek részt sikerrel. A szervezetiek számára meghirdetett kommunista műszakok bevétele kultúrára; súlyos, csak külföldön műthető betegek anyagi támogatására; lakásépítési alap bővítésére fordítják.

A KISZ Szegedi Ipari Szervezeti Bizottsága 22 alapszervezetet irányít. Taglétszámuk — az országos tendenciákkal ellentétben —

növekedett. Önálló bizottságként, tizenegy éve működnek, és legfontosabb feladatuknak tartják a politikai, és gazdasági munka mellett a fiatalok közösség- és kövacsolását. Az agitációs és propaganda munka legfőbb mozgatórugója a személyes kapcsolattartás. A pártalapszervezetek által szervezett ideológiai, politikai, gazdasági kérdésekkel foglalkozó vitakörökön egyre több fiatal vesz részt. Számítanak városi, megyei, országos találkozó résztvevői és szervezői. A KISZ-alapszervezetek vezetői a szervezeti párt- és gazdasági vezetőket támogatásával, a munkahelyi sajátosságok figyelembevételével jól végzik az ifjúsági szövetség érdekében, érdekképviseleti munkáját. Valamennyi fontos gazdaságpolitikai döntés előkészítésében és megvalósításában résztvesznek. Az ifjúsági szövetség legmagasabb elismerése is az eltelt időszak kiemelkedő munkáját bizonyítja.

A Magyar Kommunista Szövetség Központi Bizottsága a KISZ Szegedi Ipari Szervezeti Bizottsága a KISZ Központi Bizottságának Vörös Vándorzászlója kitüntetésben részesítette, melyet szombaton délután Germáné Vastag Györgyi, a megyei KISZ-bizottság első titkára az ebből az alkalomból rendezett ünnepségen adott át. Tóth Tamás, a városi KISZ-bizottság első titkára Lippai Agnesnek és Scholtz Annának a Kiváló Ifjúsági Vezető kitüntetését nyújtotta át. Zsemberi Gábor kiemelkedő mozgalmi tevékenységét posztumusz Aranykoszorús KISZ-jelvénnel ismerték el. A KISZ KB Dicsőítő Oklevelét Pomázi Jenőné vehette át. KISZ KB Kiváló Propagandista elismerésben részesült Cserényi Agnes, Sárny Magdolna, Csikos Béla, Herbák József és Katona Ferenc.